

2. marts 2018

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 13. marts 2018

- 1) Indberetningspligt ifm. grænseoverskridende skattearrangementer
 - *Generel indstilling*
 - KOM(2017)335 2
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 2) Bankpakken – Revision af EU's kapitalkravsregler (CRR/CRD IV)
 - *Generel indstilling*
 - KOM(2016)850 og KOM(2016)854
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 3) Bankpakken - Ændring af direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD) og forordningen om den fælles afviklingsmekanisme (SRMR)
 - *Generel indstilling*
 - KOM(2016)851 og KOM(2016)852
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 4) Opfølgning på de landespecifikke anbefalinger fra 2017 og reformer vedr. produktivitet
 - *Politisk drøftelse*
 - KOM-dokument foreligger ikke
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 5) Rådskonklusioner vedr. revisionsrettens rapport om makroudbalancesproceduren
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM-dokument foreligger ikke
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 6) Forberedelse af G20-finansministermøde i Buenos Aires, 19.-20. marts 2018
 - *Godkendelse af fælles EU-holdning*
 - KOM-dokument foreligger ikke
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 7) Opdatering af EU's sortliste
 - *Status*
 - KOM-dokument foreligger ikke 9
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet

Dagsordenspunkt 1: Indberetningspligt ifm. grænseoverskridende skattearrangementer

KOM(2017)335

1. Resume

Kommissionen har 21. juni 2017 fremsat forslag til ændring af Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC). I forlængelse af tekniske drøftelser har formandskabet forelagt arbejdsgruppen for skattespørgsmål et kompromisforslag, som beskrives nedenfor.

Kommissionens forslag vil medføre, at EU-landene skal indføre regler, der forpligter skatterådgivere til at indberette oplysninger til de relevante nationale skattemyndigheder om visse grænseoverskridende skatteordninger, dvs. fx skattemodeller eller transaktioner, der implicerer flere lande, heraf mindst ét EU-land. Skatteordningerne skal indberettes, hvis de på baggrund af en række foruddefinerede kendetegn (såkaldte "hallmarks") vurderes at have som primært formål at facilitere skatteundgåelse. Det foreslås derudover, at EU-landenes nationale skattemyndigheder automatisk indbyrdes udveksler de modtagne oplysninger.

Af Kommissionens forslag fremgår endvidere, at EU-landene skal fastsætte sanktioner ved manglende eller mangelfuld indberetning af oplysninger, som er omfattet af nærværende oplysningspligt.

Regeringen ser positivt på forslaget. Forslaget er på linje med regeringens politiske aftale med alle Folketingets partier om styrket indsats mod international skatteunddragelse, hvor der bl.a. bliver sat fokus på skatterådgiveres ansvar.

2. Baggrund

I globalt regi og i EU har der gennem de senere år været stort fokus på at bekæmpe skatteundgåelse. OECD og G20 færdiggjorde i november 2015 de såkaldte BEPS-anbefalinger ("Base Erosion and Profit Shifting") om bekæmpelse af skatteundgåelse, og i EU er store dele af BEPS-anbefalingerne implementeret med bl.a. skatteundgåelsesdirektivet af 20. juni 2016.

BEPS-anbefaling nr. 12 vedrører oplysningspligt, "mandatory disclosure", der nærmere beskriver en rammemodel for en tidlig oplysningspligt for visse grænseoverskridende skatteordninger. Oplysningspligten skal forpligte skatterådgivere til at informere de nationale myndigheder om skattearrangementer med udvalgte kendetegn, mhp. efterfølgende informationsudveksling mellem OECD-landene og identifikation af og tiltag mod skadelige skattekonstruktioner.

Som led i EU's løbende fokus på generelt at sikre mere fair og effektiv beskatning, herunder selskabsbeskatning, meddelte Kommissionen i juli 2016, at man ville overveje, hvordan tilsyn med og transparens omkring skatterådgivere kunne øges, herunder med inspiration i OECD-anbefalingen om mandatory disclosure som led i BEPS.

Visse EU-lande (IE, PT og UK) har allerede iværksat nationale tiltag, der mere eller mindre svarer til Kommissionens forslag. Danmark har ikke iværksat nationale tiltag på området, men alle Folketingets partier indgik 17. maj 2017 en aftale om styrket indsats mod international skatteunddragelse, hvor ét element i aftalen er øget fokus på skatterådgiveres ansvar og muligheden for at indføre en indberetningspligt for skatterådgivere.

Den øgede fokus på transparens om skatterådgivere skyldes bl.a. forskellige lækasager, som fx "Panama Papers" og "Paradise Papers". Nærmere analyser af disse sager peger bl.a. på, at skatterådgivere spiller en vigtig rolle i forbindelse med skatteundgåelse ved at rådgive om – og bidrage til at implementere – skatteordninger, der gør brug af skattely. Sagerne har derfor i særlig grad understreget behovet for mere gennemsigtighed i forhold til, hvorledes skatterådgivere faciliterer skatteordninger til klienter, der har til formål at fremme skatteundgåelse.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 115 og skal behandles efter den særlige lovgivningsprocedure, som kræver enstemmighed i Rådet og høring af Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag indebærer, at EU-landene skal indføre regler, der forpligter rådgivere¹ til at indberette oplysninger om bestemte grænseoverskridende skatteordninger² til de relevante skattemyndigheder i det EU-land, hvor kunden har hjemme. Oplysningerne skal herefter udveksles automatisk mellem EU-landenes skattemyndigheder.

Formålet er at sikre, at man gennem en indberetningspligt på et tidligt tidspunkt kan identificere og få information om grænseoverskridende skatteordninger, der vurderes at have som primært formål at facilitere skatteundgåelse. Formålet er endvidere at give Kommissionen og EU-landene oplysningsgrundlag, som kan danne basis for nye lovgivningstiltag med henblik på fremadrettet at lukke smuthuller i lovgivningen for sådanne skatteordninger. Målet er i øvrigt, at forslaget skal have en præventiv effekt, idet den foreslåede indberetningspligt kan virke afskrækkende for dem, der overvejer at etablere grænseoverskridende skatteordninger med henblik på skatteundgåelse.

Indberetningspligten vil omfatte grænseoverskridende skatteordninger, der på baggrund af en række foruddefinerede kendetegn (såkaldte "hallmarks"), vurderes at have som primært formål at facilitere skatteundgåelse.

¹ Ifølge direktivudkastet er en rådgiver enhver fysisk eller juridisk person, der udvikler, markedsfører, organiserer eller gennemfører implementeringen af de skattemæssige elementer i en grænseoverskridende ordning, fx en forretningsmodel eller en transaktion.

² Med grænseoverskridende skatteordninger forstås skattearrangementer, fx transaktioner, forretningsmodeller eller skattekonstruktioner, der kan have en skattemæssig indvirkning på mere end ét land og mindst ét EU-land, eller som involverer parter med aktiviteter i mere end ét land, og mindst ét EU-land. Med land menes formelt set jurisdiktion, da der fx i UK er flere skattejurisdiktioner.

Kommissionens forslag indeholder et annek IV, der oplister konkrete kendetegn³, *jf. bilag 1*. Kendetegnene har til formål at identificere skatteundgående adfærd, og er bl.a. baseret på de oplysninger om skatteundgåelsesteknikker, der er kommet frem som følge af forskellige lækagesager, fx senest ”Panama Papers” og ”Paradise Papers”. Kendetegn kan fx være, at skatteordningerne indeholder fortrolighedsklausuler, eller at skatterådgiverens aflønning afhænger af den skattemæssige fordel, klienten opnår som følge af rådgivningen. Et kendetegn kan også være, at der i skatteordningen indgår fradragsberettigede transaktioner med andre koncernenheder i jurisdiktioner på EU’s fælles sortliste. Ligeledes foreslås indberetningspligten også at omfatte skatteordninger, hvori der indgår fradragsberettigede transaktioner med jurisdiktioner med særlig lav selskabsskattesats..

Er mindst ét sådan kendetegn til stede i ordningen, skal den indberettes. Indberetningspligten omfatter oplysninger om rådgiverens og skatteyderens (klientens) identitet samt nærmere oplysninger om indholdet af den konkrete grænseoverskridende ordning, fx hvilke EU-lande den vedrører.

For så tidligt som muligt at kunne opdage og derved sætte ind over for skatteordninger, som har til formål at facilitere skatteundgåelse, foreslås det, at indberetningspligten i udgangspunktet indtræder, inden den pågældende ordning tages i brug. Kommissionen foreslår på den baggrund, at rådgiverens indberetningspligt forfalder 5 dage efter, at ordningen er blevet gjort tilgængelig for skatteyderen (der vil typisk gå et stykke tid mellem, at ordningen bliver gjort tilgængelig for skatteyderen, til den tages i brug).

I de tilfælde hvor rådgiveren ikke kan afgive oplysningerne, fx som følge af tavshedspligt eller som følge af, at rådgiveren ikke er etableret i EU og således ikke er omfattet af indberetningspligten⁴, vil oplysningspligten påhvile skatteyderen. Det gælder også i de tilfælde, hvor der ikke er nogen selvstændige skatterådgivere involveret i etableringen af en grænseoverskridende ordning, fordi en skatteyder selv udtænker og gennemfører denne.⁵ Oplysningsfristen er da 5 dage fra det tidspunkt, ordningen tages i brug.⁶

Med henblik på at sikre størst mulig vidensdeling om de indberettede oplysninger om de anmeldte grænseoverskridende skatteordninger foreslår Kommissionen, at oplysningerne bliver genstand for automatisk udveksling mellem EU-landenes nationale skattemyndigheder. Kommissionen foreslår, at dette sker ved, at de enkelte lande i forbindelse med modtagelsen af oplysningerne indsender disse til en

³ Kommissionens forslag gav Kommissionen delegerede beføjelser til løbende at opdatere listen af konkrete kendetegn i lyset af mulig ny information om skatteundgåelsesteknikker. Denne delegation indgår dog ikke i det nuværende kompromisforslag

⁴ Rådgivere, der i skattemæssig henseende er hjemmehørende i et EU-land, har et fast driftssted i et EU-land, er etableret i eller er reguleret under lovene i et EU-land eller er registreret som yder af juridisk eller skattemæssig rådgivning i et EU-land er omfattet af indberetningspligten. Rådgivere etableret uden for EU vil i sagens natur ikke i samme omfang kunne pålægges indberetningspligter gennem EU-regler.

⁵ Eksempelvis en virksomhed, som gennem sine egen, interne rådgivningsafdeling har designet den pågældende forretningsmodel

⁶ Baggrunden for denne forskel i tidspunktet for indberetningspligtens indtræden er ikke nærmere uddybet i forslaget.

central database, hvorfra de andre landes nationale skattemyndigheder og delvist Kommissionen⁷ kan få adgang til disse.

Endelig foreslår Kommissionen, at EU-landene fastsætter de nødvendige bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af direktivforslaget.

Det bemærkes at der er tale om et minimumsdirektiv. EU-landene kan fx nationalt fastlægge yderligere kendetegn, der skal udløse indberetningspligt, hvis de ønsker dette.

Det nyligt fremsatte kompromisforslag præciserer Kommissionens oprindelige forslag særligt med hensyn til annekst IV, der oplister relevante kendetegn. Derudover forlænges fristen for, hvornår informationsudvekslingen skal påbegyndes, og det gøres klart, at en myndigheds manglende reaktion på en given grænseoverskridende skatteordning ikke er en tilkendegivelse af skatteordningens gyldighed.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med TEUF art. 115.

Der forventes en udtalelse fra Europa-Parlamentet i starten af marts 2018.

5. Nærhedsprincippet

Grænseoverskridende skatteundgåelse bekæmpes bedst på EU-niveau og internationalt, hvilket bestyrkes af, at nationale initiativer har vist sig kun at have begrænset effekt. Gennem fælles regulerende tiltag, fx oplysningspligt, vil man kunne forhindre en skævvridning af konkurrencen samt undgå smuthuller for skatteundgåelse. Kampen mod skatteundgåelse sikres derfor bedst ved et fælles regelsæt for indberetningspligt for skatterådgivere. Endvidere vil der gennem regler om udveksling af de modtagne oplysninger mellem EU-landene kunne opnås et større vidensniveau i de enkelte EU-lande, end der kan opnås gennem nationale regler, hvormed et fælles regelsæt vil være mere effektivt til at bekæmpe skatteundgåelse end nationalt baserede regelsæt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

For uddybende vurdering henvises til regeringens reviderede grund- og nærhedsnotat, som blev oversendt 22. november 2017.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget berører regelområder, som i dag ikke er reguleret ved national lovgivning i Danmark.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

⁷ Da Kommissionen modsat de enkelte EU-lande ikke opkræver eller inddriver skat, har Kommissionen af databeskyttelse hensyn ikke adgang til samtlige oplysninger om konkrete skatteydere og -rådgivere.

Det er ikke umiddelbart muligt at lave et nærmere skøn over de statsfinansielle konsekvenser af forslaget.

I det omfang forslaget gør det muligt at gribe ind over for eller har en afskrækkende effekt på fysiske og juridiske personer, der ellers ville have indgået i skatteundgåelse, vil det kunne medføre et merprovenu. Såfremt forslaget medfører indsigt i specifikke grænseoverskridende skatteordninger, der derefter giver anledning til indførelse af fx nye værnsregler, vil det umiddelbart kunne have positive statsfinansielle konsekvenser, som vil blive vurderet nærmere i forbindelse med fremlæggelsen af eventuelle forslag.

Ifølge Kommissionens forslag ventes der ikke betydelige omkostninger forbundet med udvekslingen af information EU-landene imellem, da der i høj grad vil kunne gøres brug af eksisterende IT-løsninger til udveksling af skatteinformation i EU. Ifølge Kommissionen ventes begrænsede administrative byrder for skattemyndighederne til at håndtere indberetningspligten nationalt.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

De samfundsøkonomiske konsekvenser ventes at være positive, da forslaget medvirker til at mindske grænseoverskridende skatteundgåelse uden at skabe uforholdsmæssig store erhvervsøkonomiske eller administrative byrder.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Afhængigt af det endelige forslags indhold kan initiativet indebære administrative byrder for erhvervslivet, idet reglerne i videre omfang vil forpligte især rådgivere til at vurdere og indberette bestemte typer af oplysninger til EU-landenes nationale skattemyndigheder. Kommissionen forventer, at byrderne vil være begrænsede, bl.a. fordi de især falder på skatterådgivere, der netop er specialiserede i at sikre overholdelse af skattereglerne. Derudover er det gjort klart, hvem indberetningspligten falder på for at undgå dobbelt-indrapportering (og smuthuller). Endelig formidler skatterådgivere oftest allerede i dag skriftlige beskrivelser til potentielle kunder af enhver skatteordning, som de markedsfører⁸, og derfor vil de typisk kunne opfylde indberetningspligten uden væsentligt merarbejde ved at anvende sådanne beskrivelser i deres indberetninger.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har vurderet, at direktivforslaget vil medføre administrative konsekvenser i Danmark på under 4 mio. kr. årligt.

8. Høring

Direktivforslaget blev 30. juni 2017 sendt i høring i forbindelse med regeringens udarbejdelse af grund- og nærhedsnotat. Der henvises for høringssvar til revideret grund- og nærhedsnotat oversendt til Europaudvalget 22. november 2017.

⁸ Ikke alle skatteordninger markedsføres, herunder markedsføres skatteordninger skræddersyet konkrete kunder ikke.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes bred opbakning til forslaget fra EU-landene. Enkelte lande har dog på teknisk niveau udtrykt bekymring for, om fordelene ved forslaget opvejer de erhvervsøkonomiske og administrative byrder, ligesom der er drøftelser af den præcise formulering af de kendetegn, der skal udløse indberetningspligt.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er positiv overfor direktivforslaget, som giver EU-landenes nationale skattemyndigheder endnu et instrument mod grænseoverskridende skatteundgåelse og mod udhuling af landenes skattegrundlag.

Forslaget kan medvirke til at øge gennemsigtigheden i forhold til skatteordninger, som har til formål at facilitere skatteundgåelse. Med forslaget øges muligheden for på et tidligt tidspunkt at opdage og evt. gribe ind over for skatteundgående adfærd, samt et bedre grundlag for at vurdere, om der er behov for ændringer af lovgivningen med henblik på at udforme passende nationale værnsregler.

Forslaget kan i øvrigt have en præventiv effektivitet, idet den foreslåede oplysningspligt kan virke afskrækkende på dem, der overvejer at etablere forretningsmodeller eller gennemføre grænseoverskridende transaktioner med henblik på skatteundgående adfærd.

Direktivforslaget ligger derudover i naturlig forlængelse af regeringens politiske aftale om skattely af 17. maj 2017. Aftalen er indgået med alle Folketingets partier og skal bidrage til at styrke indsatsen mod international skatteunddragelse. Det fremgår af aftalen, at der bl.a. vil blive sat fokus på skatterådgiveres ansvar, når de rådgiver om forretningsmodeller ved brug af skattely i udlandet. Der skal i den forbindelse ses på muligheden for at indføre en oplysningspligt, så opdagelsesrisikoen øges gennem en højere grad af åbenhed.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. Revideret grund- og nærhedsnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg 22. november 2017.

Bilag 1: Kendetegn, der udløser indberetningspligt

Med forslaget skal en skatteordning, der besidder mindst ét af de nedenstående kendetegn, indberettes. Kendetegn i kategori A og B skal dog kun udløse indberetningspligt, såfremt det kan påvises, at ét af de ”primære formål” med en skatteordning er at opnå en skattefordel. Det vurderes at være tilfældet, hvis det kan påvises, at ordningen forventeligt vil give en skattefordel.

Tabel 1

Kendetegn, der skal udløse indberetningspligt	
Det aktuelle kompromisforslag af 21. februar 2018	
A. Generelle kendetegn	
1	Skatteyder underlægges tavshedspligt om ordningen
	Skatterådgiver er berettiget til honorar, der fastsættes på basis af
2	a) størrelsen af den opnåede skattefordel, eller b) hvorvidt der drages en skattefordel af ordningen
3	Et skattearrangement, der indeholder tilstrækkelig grad af standardiseret dokumentation eller struktur, og som kan udbydes til mere end én skatteyder uden behov for væsentlig tilpasning.
B. Særlige kendetegn, som udløser indberetningspligt, hvis det kan påvises, at en given skatteordning forventeligt afstedkommer en skattefordel.	
1	Skatteyderen bruger tab til at mindske sin skatteforpligtelse, fx ved overførsel til en anden jurisdiktion eller ved at fremskynde brugen af tabene
2	Indtægt omdannes til kapital, gaver eller andre former for indkomst, der beskattes lavere
3	Cirkulære transaktioner, der inddrager mellemænd og ikke primært har kommercielle funktioner
C. Særlige kendetegn ifm. grænseoverskridende transaktioner	
Fradragsberettigede grænseoverskridende betalinger mellem mindst to indbyrdes forbundne parter, hvor mindst et af følgende forhold gør sig gældende:	
	a) Modtageren er ikke skattemæssigt hjemmehørende i nogen skattejurisdiktion
	b) Modtager er hjemmehørende i en skattejurisdiktion, men denne jurisdiktion
1	i) Optræder ikke selskabsskat, eller ii) Optræder selskabsskat på nul pct. eller til en lovbestemt sats, der er lavere end 35 pct. af den gns. lovbestemte selskabsskattesats i EU, eller iii) Optræder på EU's eller OECD's sortliste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner.
	c) Betalingen er omfattet af hel eller delvis skattefritagelse i en skattejurisdiktion, hvor modtager er hjemmehørende af skattemæssige årsager
	d) Betalingen er omfattet af fordelagtige skattearrangementer i en skattejurisdiktion, hvor modtager er hjemmehørende af skattemæssige årsager
2	Det samme aktiv afskrives i mere end én jurisdiktion
3	Mindst to skatteydere kan kræve fritagelse for dobbeltbeskatning af den samme indkomst i forskellige jurisdiktioner
4	Overførsel af aktiver, hvor der i de involverede jurisdiktioner er en væsentlig forskel på det beløb, der skal betales som modydelse for aktiverne
D. Særlige kendetegn vedr. aftaler om automatisk udveksling af oplysninger og fordelagtigt ejerskab	
EU-lovgivningen eller aftaler med bl.a. tredjelande om automatisk udveksling af oplysninger (AUO) omgås, hvorfor indberetning af indtægt til den stat, hvor skatteyderen er hjemmehørende, undgås, fx ved:	
1	a) Brug af konti, produkter og investeringer, som foregiver ikke at være finansielle konti, men som har afgørende ligheder med finansielle konti b) Overførsel af aktiver til eller brug af jurisdiktioner, som ikke er underlagt EU-lovgivning eller AUO-aftaler c) Omklassificering af indtægtstyper i kategorier, som ikke er underlagt krav om AUO d) Overførsel af finansielle aktiver til et finansielt institut, som ikke er omfattet den automatiske udveksling e) Brug af juridiske enheder og strukturer, som eliminerer eller foregiver at eliminere indberetningen fra en eller flere kontoindehavere eller kontrolinstanser f) Skatteordninger, der undergraver eller udnytter svagheder i bankernes interne kontrol (rettidig omhu) mht. deres forpligtelse til indberetning, herunder brug af jurisdiktioner med utilstrækkelig bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Fx ved manglende regler og information om reelle ejere af juridiske enheder, herunder også trusts o.lign.
Arrangementer, som omfatter et ikke-gennemsigtigt lovligt eller fordelagtigt ejerskab, som omfatter anvendelse af lovlige strukturer og arrangementer, som	
2	a) Ikke medfører væsentlig økonomisk aktivitet ved tilstrækkeligt personale, maskinel, aktiver og lokaler b) Er forvaltet, tableret mv. i en anden jurisdiktion end den, hvor de retsmæssige ejere er hjemmehørende c) Har retsmæssige ejere, der ikke kan identificeres
E. Særlige kendetegn vedr. interne afregningspriser	
1	Harmonerer ikke med armslængdeprincippet eller med OECD's retningslinjer vedr. interne afregningspriser, herunder fordeling af overskud mellem forskellige dele af den samme koncern
	Et arrangement, der indebærer overførsel af immatrielle aktiver, hvor
2	a) Der ikke findes et egnet sammenligningsgrundlag, og b) Den fremtidige indtjening eller de antagelser, som anvendes til værdisættelse af de immatrielle aktiver, er ved transaktionstidspunktet meget usikre
3	Et arrangement, der indebærer overførsel af funktioner, risici eller aktiver, hvis overførslen forårsager et fald i indtjening før skat og renter på mere end 50 pct. over en 3-årig periode

Kilde: Det aktuelle kompromisforslag af 21. februar 2018

Dagsordenspunkt 7:

Opdatering af EU's sortliste

1. Resume

Der vil på dagsordenen for ECOFIN 13. marts muligvis være et punkt vedr. EU-landenes fælles liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner uden for EU (EU's sortliste over skattely). Yderligere tre lande har efter den løbende dialog med Adfærdskodeksgruppen for Erhvervsbeskatning (Code of Conduct for Business Taxation) forpligtet sig til at efterleve EU's kriterier, og ventes således flyttet fra sortlisten til en observationsliste over lande, der har afgivet tilsagn ift. efterlevelse af sortlistens kriterier.

Adfærdskodeksgruppen vil fortsætte overvågningen af samtlige lande, der har givet tilsagn med henblik på at sikre rettidig implementering af fornødne tiltag, herunder de tre pågældende lande.

2. Baggrund

ECOFIN vedtog 5. december 2017 rådskonklusioner med en fælles liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner (EU's sortliste) med 17 lande, *jf. bilag 1*, som ikke efterlevede et eller flere af de opstillede kriterier vedr. skattegennemsigtighed, fair beskatning og BEPS-minimumsstandarder, *jf. bilag 2*, og heller ikke havde forpligtet sig til at efterleve disse kriterier. Rådskonklusionerne indeholdt tillige et annek 2 (en "observationsliste"), der oplyste de 45 lande, som ikke levede op til kriterierne, men som havde forpligtet sig til det, og disse landes planlagte tiltag og deres tidshorisont, *jf. bilag 3*.

I januar 2018 besluttede EU-landene enstemmigt at flytte 8 lande fra sortlisten til observationslisten, fordi disse lande i forlængelse af dialog med Adfærdskodeksgruppen havde forpligtet sig til at efterleve samtlige af de oplyste kriterier.

Der henvises i øvrigt til den kommenterede dagsorden, som blev oversendt til Folketinget 23. november 2017 forud for ECOFIN 5. december 2017.

3. Formål og indhold

Det er nu foreslået at flytte yderligere 3 lande⁹ fra sortlisten til observationslisten på baggrund af disse landes efterfølgende kommunikation af forpligtelser til Adfærdskodeksgruppen om at efterleve de konkrete manglende kriterier, *jf. bilag 4*.

Opdateringen af sortlisten vil muligvis blive sat på dagsordenen for ECOFIN 13. marts 2018 eller på anden måde vedtaget af Rådet i nærmeste fremtid. Der er som i januar tale om en administrativ opdatering på basis af den proces og de kriterier, som blev besluttet politisk på ECOFIN 5. december. Opdateringen skyldes, at man ud fra objektive kriterier fagligt har vurderet, at landene på et tilstrækkeligt højt politisk niveau har forpligtet sig til at efterleve kriterierne.

⁹ Bahrain, Marshall Øerne og St. Lucia

Adfærdskodeksgruppen skal i overensstemmelse med rådskonklusionerne løbende opdatere både sortlisten og observationslisten. Det kan indebære, at yderligere lande flyttes fra sortlisten til observationslisten, hvis de forpligter sig til at efterleve de udestående kriterier, men også at lande flyttes fra observationslisten til sortlisten, hvis de ikke efterlever deres afgivne forpligtelser inden for de angivne frister. Rådet vil opdatere rådskonklusionerne mindst én gang om året.

I overensstemmelse med rådskonklusionerne har Adfærdskodeksgruppen genoptaget dialogen med de orkanramte lande, som har fået længere svarfrist¹⁰, med henblik på efterfølgende at tage stilling til en evt. sortlistning af disse. Vurderingen af disse lande sker efter samme kriterier, som gælder de øvrige lande.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af skatteundgåelse er mest effektiv gennem fælles løsninger, og en fælles EU-sortliste har mere gennemslagskraft end en national. Derfor vurderes sortlisten i sin helhed og dermed også opdateringer heraf at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Opdateringen af sortlisten forpligter ikke i sig selv regeringen juridisk til at foretage ændringer i gældende lovgivning.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Opdateringen af sortlisten har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Større global efterlevelse af god skattepraksis i form af internationale standarder mht. gennemsigtighed, fair beskatning og implementering af BEPS-minimumsstandarder, kan have positive statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Opdateringen af sortlisten har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Større global efterlevelse af god skattepraksis kan ligeledes have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Opdateringen af sortlisten har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser. Større global efterlevelse af god skattepraksis kan understøtte mere lige konkurrence mellem virksomheder i og udenfor EU, og dermed have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser i Danmark.

¹⁰ Amerikanske Jomfruøer, Anguilla, Antigua og Barbados, Bahamas, Britiske Jomfruøer, Dominikanske Republik, Saint Kitts og Nevis, Turks- og Caicosøerne

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes enstemmig støtte til opdateringen uden videre drøftelse, herunder i forlængelse af den brede enighed om vedtagelsen af sortlisten og de tilhørende kriterier og processer for den løbende opfølgning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støttede vedtagelsen af sortlisten og støtter opdateringen på basis af de politisk vedtagne kriterier og processer.

Det er positivt, at mange lande vælger at afgive forpligtelser, og udviklingen understreger, at sortlistning i sig selv påvirker landenes adfærd i den rigtige retning.

Regeringen lægger stor vægt på, at EU løbende nøje overvåger efterlevelsen af de tilsagn og forpligtelser, alle landene på observationslisten har påtaget sig.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om arbejdet med sortlisten forud for vedtagelsen af denne i forbindelse med ECOFIN 5. december 2017.

Bilag 1. Sortlisten

Tabel 2

Liste over ikke-samarbejdsvillige tredjelande og jurisdiktioner

	Oprindelig sortliste vedtaget på ECOFIN 5. december 2017	Revideret sortliste vedtaget på ECOFIN 23. januar 2018	Foreslået ny sortliste Forventes vedtaget på ECOFIN 13. marts 2018
1	Amerikansk Samoa	Amerikansk Samoa	Amerikansk Samoa
2	Bahrain	Bahrain	Guam
3	Barbados	Guam	Namibia
4	Grenada	Marshall Øerne	Palau
5	Guam	Namibia	Samoa
6	Sydkorea	Palau	Trinidad og Tobago
7	Macao	Saint Lucia	
8	Marshall Øerne	Samoa	
9	Mongoliet	Trinidad og Tobago	
10	Namibia		
11	Palau		
12	Panama		
13	Saint Lucia		
14	Samoa		
15	Trinidad og Tobago		
16	Tunesien		
17	Forenede Arabiske Emirater		

Anm.: Lande markeret med gråt foreslås fjernet fra sortlisten.

Kilde: EU's adfærdskodeksgruppe og Kommissionen

Bilag 2. Kriterier for sortlisten

Kriterierne for, hvorvidt tredjelande optræder på sortlisten, vedrører

- Skattegennemsigtighed, dvs. at landet skal efterleve internationale standarder for informationsudveksling.
- Fair beskatning, dvs. at landet ikke må have foranstaltninger, der er skadelige i henhold til EU's adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, eller facilitere aggressiv skatteplanlægning.
- Implementering af BEPS-minimumsstandarder, dvs. at landet skal opfylde de minimumsstandarder for selskabsbeskatning, som der er enighed om i OECD og G20.

Bilag 3. Observationslisten over lande, der har forpligtet sig til at efterleve EU's kriterier

Tabel 3**Observationsliste over lande, som har forpligtet sig til at efterleve EU's kriterier, jf. anneks 2**

	Oprindelig observationsliste vedtaget på ECOFIN 5. december 2017	Revideret observationsliste vedtaget på ECOFIN 23. januar 2018	Forslået ny observationsliste Forventes vedtaget på ECOFIN 13. marts 2018
1	Albanien	Albanien	Albanien
2	Andorra	Andorra	Andorra
3	Armenien	Armenien	Armenien
4	Aruba	Aruba	Aruba
5	Belize	Barbados	Bahrain
6	Bermuda	Belize	Barbados
7	Bosnien-Hercegovina	Bermuda	Belize
8	Botswana	Bosnien-Hercegovina	Bermuda
9	Caymanøerne	Botswana	Bosnien-Hercegovina
10	Cook øerne	Caymanøerne	Botswana
11	Curaçao	Cook øerne	Caymanøerne
12	Fiji	Curaçao	Cook øerne
13	Færøerne	Forenede Arabiske Emirater	Curaçao
14	Guernsey	Fiji	Forenede Arabiske Emirater
15	Grønland	Færøerne	Fiji
16	Hong Kong	Grenada	Færøerne
17	Isle of Man	Guernsey	Grenada
18	Jamaica	Grønland	Guernsey
19	Jersey	Hong Kong	Grønland
20	Jordan	Isle of Man	Hong Kong
21	Labuan	Jamaica	Isle of Man
22	Liechtenstein	Jersey	Jamaica
23	Makedonien	Jordan	Jersey
24	Malaysia	Labuan	Jordan
25	Maldiverne	Liechtenstein	Labuan
26	Mauritius	Macao	Liechtenstein
27	Montenegro	Makedonien	Macao
28	Nauru	Malaysia	Makedonien
29	Niue	Maldiverne	Malaysia
30	Ny Caledonien	Mauritius	Maldiverne
31	Oman	Mongoliet	Marshall Øerne
32	Peru	Montenegro	Mauritius

33	Qatar	Nauru	Mongoliet
34	Saint Vincent og Grenadinerne	Niue	Montenegro
35	San Marino	Ny Caledonien	Nauru
36	Schweiz	Oman	Niue
37	Serbien	Panama	Ny Caledonien
38	Seychellerne	Peru	Oman
39	Swaziland	Qatar	Panama
40	Taiwan	Saint Vincent og Grenadinerne	Peru
41	Thailand	San Marino	Qatar
42	Tyrkiet	Schweiz	Saint Vincent og Grenadinerne
43	Uruguay	Serbien	San Marino
44	Vanuatu	Seychellerne	Schweiz
45	Vietnam	Sydkorea	Serbien
46		Swaziland	Seychellerne
47		Taiwan	St. Lucia
48		Thailand	Sydkorea
49		Tunesien	Swaziland
50		Tyrkiet	Taiwan
51		Uruguay	Thailand
52		Vanuatu	Tunesien
53		Vietnam	Tyrkiet
54			Uruguay
55			Vanuatu
56			Vietnam

Anm.: Lande markeret med gråt foreslås fjernet fra sortlisten.

Kilde: EU's adfærdskodeksgruppe og Kommissionen

Bilag 4. Kriterier, som landene har forpligtet sig til at efterleve.

De 3 lande, som foreslås taget af sortlisten har forpligtet sig på de af kriterierne, som de hidtil ikke har mødt, *jf. tabel 3.*

Tabel 4**Kriterier, som 3 udvalgte lande har forpligtet sig til at efterleve**

Bahrain	Adfærdskodeksgruppen vurderer, at Bahrain hverken efterlever OECD's standarder mht. automatisk informationsdeling (kriterium 1.1) eller OECD's multilaterale konventioner for fælles administrativ assistance (MCMAA) (kriterium 1.3), og samtidig faciliterer offshore strukturer , der tiltrækker profit uden egentlig bagvedliggende økonomisk aktivitet (kriterium 2.2) og ikke har implementeret BEPS minimumsstandarder (kriterium 3.1). Bahrain har forpligtet sig til at eliminere samtlige skadelige elementer inden udgangen af 2018 .
Marshall Øerne	Adfærdskodeksgruppen vurderer, at Marshall Øerne hverken efterlever OECD's standarder mht. automatisk informationsdeling (kriterium 1.1) eller efterlever OECD's standarder for informationsudveksling på opfordring (EOIR) (kriterium 1.2), og samtidig faciliterer offshore strukturer , der tiltrækker profit uden egentlig bagvedliggende økonomisk aktivitet (kriterium 2.2) og ikke har implementeret BEPS minimumsstandarder (kriterium 3.1). Marshall Øerne har tidligere forpligtet sig til at leve op til kriterium 1.1 og 1.2 og har siden forpligtet sig til at eliminere resterende skadelige elementer inden udgangen af 2018 .
St. Lucia	St. Lucia anvender ifølge Adfærdskodeksgruppen diskriminerende skattestandarder (kriterium 2.1) og har ikke implementeret BEPS minimumsstandarder (kriterium 3.1) men har forpligtet sig på at eliminere skadelige elementer inden udgangen af 2018 .